

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ Ν' ΑΓΝΟΕΙ ΕΠ' ΑΠΕΙΡΟΝ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Για να εξασφαλίσει το μέλλον της η Κοινότητα χρειάζεται ανανέωση, αν όχι αναγέννηση

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΔΥΟ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΑΥΡΙΟ

ΜΕΡΟΣ Β'

Την περασμένη Παρασκευή έγραψα μια σύντομη ιστορία της σχέσης του «Κόσμου» με την Κοινότητα τα τελευταία 26 χρόνια και ανέφερα το θαυμασμό μου για τους ηγέτες της: «Πραγματικά απορώ πού βρίσκουν το χρόνο και την ενέργεια ο Χάρης Δανάλης και ο Μιχάλης Τσιλίκης, ή ο Χρήστος Μπελέρχας για να ανταποκριθούν στις καθημερινές προκλήσεις, όχι ένα χρόνο ή δύο, αλλά δεκαετίες ολόκληρες. Και τί σου λέει η χαλκέντερη, Νία Καρτέρη, που εργάζεται όλο το χρόνο για να οργανώσει δύο Φεστιβάλ που έχουν γίνει δημοφιλή και στην ευρύτερη κοινωνία μας;»

Τελειώνοντας το άρθρο με το ερώτημα «ποιό θα είναι το μέλλον του ιστορικού φορέα μας, όταν οι σπουδαίοι αυτοί άνθρωποι κουραστούν ή έστω βαρεθούν να προσφέρουν;», θα προσπαθήσω να απαντήσω σήμερα.

Η Κοινότητα δεν είναι μόνο ιστορικός φορέας, αλλά ένας από τους λίγους κορυφαίους παροικιακούς οργανισμούς με περιουσία δεκάδων εκατομμυρίων δολαρίων, που προσφέρει πολύτιμες υπηρεσίες στον Ελληνισμό με εκκλήσεις για τους θρησκευόμενους, με απογευματινά σχολεία για την διδασκαλία της γλώσσας μας στη δεύτερη και τρίτη γενιά μας, με γηροκομείο που φιλοξενεί δεκάδες ηλικιωμένους μας, με παιδικούς σταθμούς, με κοινωνική πρόνοια, με τη Λέσχη στο Λακέρβα για τις εκδηλώσεις της και φυσικά κάθε χρόνο διοργανώνει το κορυφαίο πολιτιστικό Φεστιβάλ στην Αυστραλία, αλλά και το Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου.

Όλες αυτές οι υπηρεσίες και το μέλλον της Κοινότητας θα κινδυνέψουν όταν αναπόφευκτα θ' αποχωρήσουν κάποια στιγμή οι σημερινοί ηγέτες της, χωρίς έμπειρους ανθρώπους που θα τους αντικαταστήσουν. Ήδη τα τελευταία χρόνια τα διοικητικά συμβούλια ασχολούνται μόνο με τη συντήρηση των υπηρεσιών, χωρίς καινοτομίες, αλλά με σχέδια και προτάσεις στα συρτάρια, επειδή καλύτερη ή ανανέωση.

Το συμβούλιο θα πει ότι η στασιμότητα οφείλεται στις αντιδράσεις της αντιπολίτευσης που απέρριψε πρόταση για την πώληση του κτηρίου στο Πάντιγκτον, όμως το πρόβλημα δεν είναι εκεί. Το βασικό πρόβλημα που απειλεί τη συνέχεια της Κοινότητας είναι πως η αντιπολίτευση, δηλαδή εκατοντάδες μέλη, δεν συμμετέχουν πια επειδή έχουν περιθωριοποιηθεί από την πλειοψηφία των πληρεξουσίων. Στις τελευταίες εκλογές είχα προτείνει ένα μεικτό ψηφοδέλτιο με τη συμμετοχή νεαρών μελών της αντιπολίτευσης, αλλά η κυρίαρχη παράταξη προτίμησε να αποκλείσει τη συμμετοχή της αντιπολίτευσης στη διοίκηση της Κοινότητας. Αποψή μου είναι πως τα πληρεξούσια δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για αποκλεισμούς, αλλά με κριτήριο την αξιοκρατία για την επιλογή αυτών που μπορούν να προσφέρουν, για να αρχίσει επιτέλους η ανανέωση, αν όχι η αναγέννηση της Κοινότητας.

Ας μην έχουμε ψευδαισθήσεις, οι πολιτικές τάσεις μέσα στην Κοινότητα έχουν συρρικνωθεί ή εξανημιστεί, είτε από εσωτερική διχόνοια, ή από τις εξελίξεις στην Ελλάδα, αλλά κυρίως επειδή τα παιδιά τους -όπως σε όλες τις οργανώσεις μας- αρνούνται να συνεχίσουν στα βήματα των γονιών τους. Όμως αυτά τα παιδιά θα μπορούσαν να παίξουν καταλυτικό ρόλο στην ανανέωση της Κοινότητας και το λέω επειδή έχω γνωρίσει πολλά από αυτά και με έχουν εντυπωσιάσει, έστω αν με τους γονείς τους κατά καιρούς έχω διαφωνήσει κάθετα. Αυτά τα νεαρά και ταλαντούχα άτομα θα ελκύσουν στην Κοινότητα πολλά άλλα νεαρά και ταλαντούχα άτομα που θα βάλουν πλάτη για την ανανέωση της Κοινότητας σε έναν φορέα κομμένο και ραμμένο στα μέτρα τους.

Για την περιθωριοποίηση των νεαρών στελεχών έχω ακούσει πολλές δικαιολογίες, ότι είναι αυθάδεις, επαναστάτες, παραλογοί και δεν συμμαζεύεται, που ίσως είναι αλήθεια. Όμως έχουμε διώξει τα παιδιά μας επειδή διαφωνούν μαζί μας, ή κάνουν του κεφαλιού τους; Μήπως τα ίδια δεν κάναμε εμείς σαν νέοι;

Τα νεαρά μέλη της Κοινότητας είναι ταλαντούχοι, σπου-

δασμένοι, με επιτυχημένες σταδιοδρομίες και έχουν μεγαλώσει μέσα στο κοινοτικό περιβάλλον. Ασφαλώς έχουν διαφορετική νοοτροπία λόγω ηλικίας και ασφαλώς έχουν διαφορετικό όραμα για το μέλλον της Κοινότητας, αλλά ας μην ξεχνάμε ότι αυτοί θα διαχειριστούν την Κοινότητα στο μέλλον.

Τα ιστορικά στελέχη της Κοινότητας έχουν αναλώσει τη ζωή τους υπηρετώντας την Κοινότητα, όμως η Ιστορία θα τα κρίνει πολύ αυστηρά αν δεν φροντίσουν να προετοιμάσουν τους αντικαταστάτες τους. Ο αντιπρόεδρος της Κοινότητας, ο βοηθός γραμματέας και ταμίας, θα πρέπει να είναι νεαρά άτομα που θα διδαχτούν από την μεγάλη πείρα του Δανάλη, του Τσιλίκη και του Μπελέρχα, ή ακόμη και της Νίας Καρτέρη για τα Φεστιβάλ.

Εγώ δεν προτείνω να αντικαταστήσουμε μαζί τα ηγετικά στελέχη με νεαρά άτομα γιατί χρειαζόμαστε ένα μείγμα με την πείρα της ηλικίας και τον ενθουσιασμό της νιότης. Θα έλεγα μάλιστα πως κακώς η Κοινότητα δεν έχει μια Επιτροπή Σοφών που θ' απαρτίζεται από μέλη της που υπηρέτησαν τουλάχιστον 6 χρόνια σε διοικητικά συμβούλια, σαν σύμβουλοι σε δύσκολα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα διοικητικά συμβούλια.

Εκείνο που χρειάζεται επείγοντως η Κοινότητα για να εξασφαλίσει το μέλλον της και να πραγματοποιηθούν τα μεγαλεπίβολα σχέδια στα συρτάρια είναι μια ειλικρινής συμφιλίωση και συνεργασία, αφού όλοι οι κοινοτικοί παράγοντες λένε πως αγαπούν την Κοινότητα, όμως τα λόγια είναι φθηνά όταν δεν συνοδεύονται από έργα. Το καλό παράδειγμα πρέπει να δώσουν ο Χάρης Δανάλης, ο Μιχάλης Τσιλίκης, ο Χρήστος Μπελέρχας και η Νία Καρτέρη, συζητώντας με την αντιπολίτευση πρώτα τα σημεία που συμφωνούν για το μέλλον της Κοινότητας και ύστερα τις αμοιβαίες υποχωρήσεις για να υπάρξει συνεργασία. Με κύριο στόχο να δελεάσουν τα νεαρά μέλη που έχουν αποχωρήσει δυσαρεστημένα να επιστρέψουν στην Κοινότητα για να δώσουν νέα πνοή σε έναν γηρασμένο ιστορικό φορέα, απαραίτητο για το μέλλον της ομογένειας.

Ψευδείς προφήτες και... ανθέλληνες!

Το Ιντερνετ είναι πολύτιμο εργαλείο για να μάς διδάσκει, να μάς ενημερώνει και να μάς ψυχαγωγεί, αλλά οι κάθε είδους εξτρεμιστές το χρησιμοποιούν για να προπαγανδίζουν τα απεχθή πιστεύω τους και να στρατολογήσουν αφελείς που τους πιστεύουν. Όπως κάνουν με μεγάλη επιτυχία οι σαδιστές του Ισλαμικού Κράτους και οι κάθε εθνότητας ρατσιστές.

Για όσους -κακώς!- δεν διαβάσατε την έκδοση της περασμένης Τετάρτης, αναφέρω ότι αναγκάστηκα να σχολιάσω ένα άρθρο του Παναγιώτη Ηφαιστου, καθηγητή διεθνών σχέσεων - Στρατηγικών Σπουδών στο Πανεπιστήμιο Πειραιά, που το έλαβα τρεις φορές την ίδια ημέρα από αυτούς που πιστεύουν ότι διαβάσουν στο διαδίκτυο. Όμως, η πείρα με έχει διδάξει να μην πιστεύω τα μπαλαμούτια που πουλάνε οι πλανώδιοι κομματικοποιημένοι αρθρογράφοι.

Ο κ. Ηφαιστος για παράδειγμα, προβλέπει ότι θα χάσουμε ολόκληρη την Κύπρο και το Αιγαίο επειδή υπάρχει προσέγγιση Ισραήλ - Τουρκίας και Ρωσίας - Τουρκίας! Συνεχίζοντας, καταγγέλει την Ελλάδα (δηλαδή την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ) ότι είναι απαθής παρατηρητής και παθητικός δέκτης των συνεπειών. Μαζί του συμφωνεί κάποιος ανώνυμος Ισραηλίτης ακαδημαϊκός, που είπε ρητά ότι «κινδυνεύουν αμφότερα τα

κράτη, Ελλάδα και Κύπρος, να θεωρηθούν παντελώς αναξίοπιστα και αναλώσιμα...». Μάλιστα, κύριοι, αφού τα είπε ο άγνωστος Ισραηλίτης, σύμφωνα με τους αφελείς πρέπει να είναι αλήθεια!

Η άποψη που εξέφρασα την περασμένη Παρασκευή είναι πως αν υπάρχει κάποια αναξίοπιστα και αναλώσιμη χώρα στην περιοχή δεν είναι η Ελλάδα, αλλά η Τουρκία και γι' αυτό ο σουλτάνος Ερντογάν ζήτησε συγγνώμη από τους Ρώσους και τους Ισραηλίτες.

Αυτά περίπου έγραψα πριν επτά μέρες και τα δραματικά γεγονότα στην Τουρκία με δικαίωσαν πριν στεγνώσει το τυπογραφικό μελάνι στο άρθρο μου. Με την απόπειρα πραξικοπήματος και τις τραγικές συνέπειες με 300 νεκρούς και 1500 τραυματίες, αλλά και την σύλληψη 6000 ατόμων από τον Ερντογάν, φαίνεται ποιά χώρα είναι αναξίοπιστα και αναλώσιμη. Γιατί τα προβλήματα δεν έληξαν στην Τουρκία με τις συνεχιζόμενες τρομοκρατικές επιθέσεις, τον πόλεμο με τους Κούρδους και τον αυταρχικό τρόπο που κυβερνά ο σουλτάνος Ερντογάν. Τα χειρότερα έπονται...

Καλό!

Πάει ένας άντρας σε μία σχολή για Latin χορούς:

-Έχετε τμήμα για λάτιν χορούς;

-Βεβαίως

-Και πόσο καιρό θα μου πάρει;

-Αυτό εξαρτάται, αλλά οι περισσότεροι μετά από 7-8 μαθήματα βρίσκουν γκόμενα.

Ακόμη ένα:

Δυο Λαρισαίοι παίζουν το παιχνίδι των ερωτο-απαντήσεων.

- Πες μι, ήνα έλληνα ποδοσφαιριστή που ήπαιζε στην Ελλάδα και τούρα παίζει στου εξωτερικού.

- Τσάρτας, του απαντά ο άλλος.

- Ούι βλάκα, αυτό ήνι γιοφύρ...